

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в п.з року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очи і душу ми вареш; а не возьмеш млости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шапкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дзюбровского (Хорун-
щиня). Експедиція місцева
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
вкнопередне застереження —
Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шення звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланим» 40 с.
від стрічки. Подarki і при-
ватні донесення по 30 сот.
від стрічки.

Невідрадні вигляди.

(+) Як звіщають віденські дневники, був минувшої суботи цілий руский клуб у міністра-президента бар. Бека, щоби почути відповідь правительства що до домагань про поправу виборчої реформи. Відповідь міністра-президента не вдовольила Русинів і як звіщає «Korrespondenz Herzog», вийшли они роздратовані із сеї конференції. При тім додають сеї дневники, що в звязи з тими переговорами був також побут намісника гр. Потоцького у Відні.

Коли пригадаємо собі се незвичайне одушевленє серед рускої суспільности після внесення виборчої реформи в державній радї, коли згадаємо собі про сеї рожеві надії, які робили собі на тій основі наші сангвінічні політики, то тепер зовсім легко прийде ся нам зрозуміти розчарованє, роздратованє і знеохоту, яка проявляє ся наслідком потірихненя першої Гавчівскої пропозиції. В тім случаю справдила ся німецька пословиця: selten kommt was Besseres nach. А на се зложили ся всілякі причини і події.

Коло польське, котре спершу заняло зовсім відпорне становище супроти пропозиції бар. Гавча, дійшло переогодом до переконаня, що оно не зможе спинити сеї справи, позаяк сама Корона рішучо стоїть за виборчою реформою, отже керманічі польської політики помалу освоїли ся і з сею неминучою konieczністю, але намагали ся всіма силами перенести в реформі такі зміни, котрі би і на дальше польському колу забезпечували могутну перевагу над Русинами. І се їм вповні повело ся, бо збільшенє числа мандатів, поділ виборчих округів, лученє менших громад в одну групу виборчу і зависимість зміни сих постанов в будучині від прояви польських послів в палаті принесло їм великі користи, а вельми обмежило вигляди і надії Русинів.

Кн. Гогенльоге і бар. Бек побачили після упадку Гавча, що лише уступками зможуть приєднати польське коло для реформи, а се приєднанє випало очевидно на шкоду Русинів. А причин сего некорисного для Русинів звороту треба глядіти в ріжних обставинах. Передовсім треба тямити памяті свого часу славним провідником чеського народу д-ром Рігером виречені слова, що 300 є більше як 60. Отже й правительство числило ся тут з тим, що задля 8 Русинів не може нехтувати шістьдесять кількох Поляків.

Відокремленє руского клубу, недостача підпори его інтересів з боку инших сторонництв і клубів парламентарних є причиною безсилности его і безуспішности его змагань. Тимто годить ся нашій суспільности подати слова бар. Гавча, які він сказав руским відпоручникам недовго перед своїм упадком, бо з тих слів повинні рускі політики виснувати собі науку в будучині. «Jetzt sind Sie nur 8, говорив бар. Гавч, niemand schaut Sie an, niemand rechnet mit Ihnen, wenn Sie aber mit 27 ins Haus einziehen, dann sind Sie eine combinationsfähige Partei, dann werden Sie gesucht werden». Потребу такого союзу з иншими сторонництвами парламентарними для пособлюваня руским домаганям пізнавав уже по внесеню виборчої реформи національно-демократичний орган, і накликував, щоби руский клуб старав ся приєднати Чехів ітд. Одначе такі союзи не робить ся в останній хвилі, не тоді збрую ладити, як пора вирушати до бою. Найліпшим доказом великої ваги союзу дрібних сторонництв з могутними клубами може бути п'ятка румунських послів, котрі свого часу держали ся клубу Гогенварта і з его підмогою осягнули важні успіхи. Великі услуги міг би був Русинам віддати тепер Славянський Союз, до котрого через кілька літ належала часть руских послів. Одначе, замість, щоби й инші рускі послі вийшли були в звязь з тим Союзом, наша суспільність напирала, щоби й тамті послі виступили з Слав. Союзу а творили оден руский клуб. Який вплив тим способом осягнув руский клуб, схарактеризував влучно наведеними в горі словами бар. Гавч.

Одначе на безуспішність змагань руского клубу зложили ся ще й инші причини. В руских кругах політичних панує все ще той погляд, що ми лише у Відні можемо осягнути заспокоєнє наших домагань і звертаємо ся звичайно все лише до центрального правительства, обминаючи краєвє а забуваємо про се, що центральне правительство опирає ся в своїм діланю все на пропозиціях начальника краєвого правительства, котрий за все приймає на себе одвічальність і тепер бар. Бек покликав намісника, щоби порозуміти ся в сій справі. Так було і з реформою виборчою. Керманічі рускої політики повинні були тут перейти обі інстанції і спершу предложити свої домаганя краєвому правительству що до числа мандатів, виборчих округів і т. и. і тут вимагати узглядненя своїх потреб, а відтак звернути ся до висшої інстанції. Тимчасом зроблено зовсім инакше, дав-

ним звичаєм вислано відпоручників до монарха.

Одначе хоч так невідрадні вигляди представляють ся з переведеня виборчої реформи, то розумна органічна праця може нам хоч вчасти винагородити сеї шкоди, але мусить се бути систематична довголітна праця розумна. Коли у нас доперва перед надходячими виборами накликає ся до організації громадских рад, то з такої роботи також не можна собі обіцувати великих успіхів.

3 подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Трієст 24. IX. 1906.

Дальше від пристани на північ стояв третій англійський панцирник, а на запитанє, для чого ті велити тут приїхали, сказав капітан, що англійські кораблі подибує ся дуже часто і що Англія має багато грошей, то можуть собі уряджувати такі прогульки. Здає ся однак, що присутність їх в Корфу спричинила Альбанія або Туреччина, бо звернені були в їх сторону. На Корфу приїжджають туристи, тож і тут, як у нас циганята, бїжить дітвору за чужинцями та просить о дарунок. Вдячні мешканці Корфу поставили предкови покійного генерала гр. Шуленберга памятник за те, що він через дванайцять днів боронив ся в твердзні Корфу против Турків, які не вдіявши нічого мусіли відступити від облоги. Ще треба згадати, що тутешні жителі обряди латинського обходять свято після юліяньского календаря, якого придержує ся наша руска церков.

Зачинає смеркати ся, а дощ паде без перестанку. Зимний бора дує чим раз дужше. Бора віє в напрямі під прямим кутом на море від сторони північно-східної. Еслиби був з ним здибав ся теплий вітер з полуднево-східної сторони від Африки званий «scirocco», була би неминучо буря.

Прислуга корабельна замикає вікна по всіх кабінах, се знак, що філі будуть більші, чим були доси. Що хто мав теплішого, навіть зимові плащі, надягає на себе.

Коло 11. год. в ночі візджаємо в отрантський пролив, в яким корабель починає сильнійше колибати ся, так що не можна удержати ся на ногах.

Не тільки взад і вперед киваємо ся, але також на боки. Навіть найсильній

шим крутить ся голова і дупає в висках. Нема ради, треба класти ся до ліжка, бо так не відчуває ся сильно колибання і лекше на голову. Проти мловня пють коняк, або черницевий (афиновий) сок.

Коли настало рано, вже 230 осіб хорувало, а декотрі так сильно, що не могли удержати ся на ногах, та падали як солома. Лікар казав силою виводити хорих на свіжий воздух. Прочі, які ще не розхорували ся, сиділи посоловілі і чекали судьби... коли прийде на них черга сплатити морський податок рибам. Найбільший наслідуватель жида з Жєвкви, який розвеселяв всіх, нині сумний і згорбив ся, опер ся на поруче корабля і чекав...

Коли він мучив ся і кормив рибитим, що зів, відфотографовано сю хвилю, щоби мав милу памятку на будуче.

Бора дує сильно, жене филі і розбиває їх до корабля, якого перед киває ся 5—6 метрів в гору то в долину. Позаяк виюгодило ся і сонце зачало гріти, то здоровші зібрали ся при переді корабля.

Нараз, коли перед схилив ся дуже низько, надійшла филя і залляла всіх. Треба було видіти, як зі страху утікали бідолахи перемочені до нитки, бо сподівали ся другої купели. Однак се більше не приключило ся.

По лівій стороні на березі Італії минули ми місто Бріндізі, в яким заскочила смерть поета Вергіля, коли сей їхав з Греції до Риму, минули місто Барі з церквою св. Микола, якого моці є в крипті під церквою; там мав корабель...

По правій стороні минули ми Чорногорю (Montenegro). Тут видко було докладно гори свіжим снігом вкриті з причини великого зимна. Від Каттаро ідемо вже попри Дальмацію, коло Кацци і Ляности входимо між острови.

По правій руді Курцоля і Лєссина, а по лівій Лісса (славян. віз), коло якої австрійска фльота під Тететгофом 1866 р. побідила сильнішу італійску. Море зачинає бути більше оживлене. Напроти нас пливе паровець. Хоругов на нїм зсуває ся до половини щогла і знова вертає до гори, і так повторено три рази. На сей уклін відповів так само «Тироль».

На Ліссі видно замок з австрійскою хоругвою, яка що кілька хвиль то спадає, то підносить ся.

На нашім кораблі витягають що хвиля по кілька різнобарвних хоруговок.

Кожда хоруговка має своє значіне і в сей спосіб розмови вела ся з віддалена.

Від сходу тягнуть ся гори, а від заходу нічого не видко лиш воду, бо Адрийске море широке 180 км. Надходить послідна ніч на морю.

(Дальше буде).

Скріпленє тридержавного союзу.

(X) Останними часами можна було стрітити ся з ріжними вістями днєвникарскими і проявами, котрі вказували на ослабленє тридержавного союзу. Особливо вельми непевне було становище Італії наслідком єї зближеня до Франції, а кн. Більов, пояснюючи свого часу се окремішне становище Італії, назвав се влучно Extratour. Пораженє Росії в японській війні і внутрішній розлад в державі спричинили, що великі світові держави почали оглядати ся за новими союзниками, заговорено про повне відокремленє Німеччини а се також причинило ся до непевности тридержавного союзу.

Однакє всі ті поговори і вісти днєвникарські показали ся безосновними і становище тридержавного союзу вияснило ся так, що тепер не лише нема ніяких сумнівів, але й можна напевно говорити про єго скріпленє. До сего скріпленя причинила ся вельми зміна в міністерстві заграничних справ в Австро-Угорщині. Барон Еренталь, обнявши міністерство заграничних справ, удав ся до Петербурга, щоби там вручити нарави грамоту відкликания, а ся нагода стала приводом до ще тіснішого скріпленя взаємин між Австрією а Росією. При сій нагоді виявило ся, яке поважне і впливове становище, яке велике довіре умів собі здобути в Росії барон Еренталь, котрий, як відомо, є справдешним творцем австрійско-російского порозуміння. Се особисте довіре, се впливове становище улекнує вельми задачу міністрови заграничних справ і поглублює сї приязні відносини між обидвома славянськими державами, а до того улекнує Австро-Угорщині сю трудну задачу, якої она має довершити на Балканьскім півострові.

В повороті з Петербурга завернув бар. Еренталь до Берліна, а якнебудь, не було там під ту пору цісаря Вільгельма, з котрим міг би бар. Еренталь обговорити політичні справи, то мимо того побут єго в столиці німецькій не остав без важних наслідків на політику Європи. Переговори з німецьким канцлером кн. Більовом не витворили вправді нічого нового, бо взаємини між Австро-Угорщиною а Німеччиною не насували ніяких сумнівів, однакє рішучо потвердили і скріпили відносини обидвох сусідних держав. Вже пояснення, які недавно в двох своїх промовах подав кн. Більов в німецькім парламенті що до заграничної політики і тридержавного союзу, розвіяли всякі сумніви і всякі вісти, які останними часами нагромадили ся. Однакє на тім не конєць. Сю заяву кн. Більова мають вповні потвердити в найблизших днєх обидва керманічі заграничних справ в Австро-Угорщині, бар. Еренталь, і в Італії Тіттоні. Обидва згадані міністри переслали свої бажаня з нагоди промов кн. Більову, а бар. Еренталь покориствує ся нагодою в недалекій сесії делегації, а міністер Тіттоні в італійскім парламенті, щоби зазначити нехитне становище тридержавного союзу яко могутного заборла європейского мира.

Міністер Тіттоні мав нагромадити богатий материял, щоби розвіяти всякі тенденційно розсївані вісти що до напруженя між Австро-Угорщиною а Італією і зазначити, що Італія і надальше бажає удержувати щирі і приязні взаємини з Австрією і творити головну підвалину тридержавного союзу, котрого шестиліте тепер упливає. Барон Еренталь буде вже в найблизших днєх мати нагоду в бюджетовій комісії делегації таке саме поясненє дати і тим способом розвіяти всякі сумніви голошені по днєвниках про ослабленє і розстрій тридержавного союзу.

З державної ради.

На початку вчерашного засідання президент палати доніс про скликанє делегацій на дєнь 25. падолиста.

В дальшій ході дискусії над виборчою реформою, промовляв при § 4. пос. Пахер, жадаючи, щоби окремо полагати справу автономії Галичини, а окремо Чех. Пос. Сobotка полємізує з передбєсідником, а по замкненю дискусії зрєчено ся вибору генеральних бєсідників і в голосованю прийнято IV. групу і приступлено до V. с є до виборчої ординації державної ради.

Референт меншости пос. Пергелът домагав ся репрезентації для німецького населєня в Празі, Пільзні і Будаєвичах; пос. Толінгер промовляв за своєю плюральностию голосованя, нападаючи на соціялістів. Пос. Хоц підпірає вотум меншости задля репрезентації чєскої меншости в Австрії долішній.

Пос. Василько згадує про первісне предложєнє Гавча, яке признавало Русинам 27 мандатів, Полякам 61. Бєсідник був тоді гадки, що сего предложєня не належить поборювати; межі польским колом а бєсідником прийшло відтак до порозуміння, якого однак польске коло не додержало. Запєвненє мандатів, признаних Русинам, могло було наступити в сей спосіб, що поділ округів був би примінений відповідно. Пос. Гломбінський порозумів ся з бєсідником і задав собі дуже богато праці, та бодай на папері були мандати для Русинів запєвнені. Однак сю умову перекрутив инший член польского кола, помимо, що мусіла бути єму звісна. В цілій Австрії кожда громада має бути місцем вибору, тільки в Галичині громади, числячі 1500 або менше мешканців, мають на зарядженє місцевої політичної власти лучити ся з найблизшими громадами того самого виборчого округа в одну виборчу групу. (Кс. Пастор: Можуть!... Рускі послі: В Галичині значить се, що будуть!) Огже полишає ся цілковито волі політичної власти, в яким обємі має наступити се лучєнє громад у виборчі групи. Бєсідник наводить, що один зі східно-галицьких старостів сказав приятєлеви бєсідника, що істория з громадами, числячими 1500 або менше мешканців є світлим помислом. В своїм виборчім окрузі має староста кілька громад, які хоче получити в одну виборчу групу; а в инших громадах натомість запанують кождої хвилі: дур, дифтерія і т. и. як се підчас виборів такі пошести

є на деннім порядку; сей староста сказав також, що деяким громадам скаже— при помочи отвореня водних слюзів попросту унеможливити дорогу до виборчого місця. В десяти виборчих округах, в яких оба послы мають бути Русинами, находить ся також громади з польскою більшістю, особливо у злучі з жидами, які ідуть разом з Поляками і яко такі видають себе. Отже для такого старости буде дуже легкою річю перевести тільки польських виборців на місце вибору, коли виборці з громад з рускою більшістю лише з найбільшим трудом перебувши милеву дорогу зможуть дістати ся до місця голосованя, де їх доперва чекати муть ріжні напасті і секатури.

Кс. Пастор: Прецінь вільно лучити тільки найблизні громади.

Пос. Василько: Але хто се осудить, які громади є найблизше положені? Се будуть осуджувати очевидно самі старости. В Галичині єсть окрема галузь зарібку: виборчі махерства. Велике число осіб одержув знягє, яке полягає пз обходженю всяких законних постанов, провокованю бійок і перешкоджуваню виборцям в виконуваню їх права. Колиб кожда громада була місцем вибору, тоді природно, апарат, який служить Полякам до диспозиції при виборах, не вистарчив би і тому они старають ся о можливе зменшенє місць вибору.

П. Шумаєр: Також кошти були би більші.

Пос. Василько: Розуміє ся, що Русини не можуть при виборах оперувати грошми так, як польський центральний комітет виборчий. Постанови що до виборчих груп можуть відняти Русинам девять мандатів з приречених 28. Однак навіть колиб Русини одержали тих 28 мандатів, то завсїгда єще у східній Галичині буде 117 000 а в західній Галичині 85 000 Русинів не заступлених послом. Бесідник запевнює, що всі маніфестації Русинів і їх представителів в парламенті ніколи не звертали ся проти польского народу, але против членів польского кола, яким розходить ся не тільки о зашахованє руского народу в Галичині східній, а які хочуть також ударемити повну людового польского сторонництва в сій палаті. Цілюю скомплікованої пропорціональної системи з заступниками послів є унеможливлене виборчим комісарям корегованя виборів після впадоби, щоби паноне, засідаючи в польскім колі, бодай в часті увійшли до нової палати. Понеже польске коло спостерегло небезпеку, що в західній Галичині могло би оно перепасти супротив польского людового сторонництва, винайдено звіну постанову о 25% в голосах для другого вибраного, щоби польський нарід в західній Галичині також на будуче був репрезентований ексделенціями та графами. Бесідник заявляє, що § 3. означає для Русинів casus belli; що рускі політики з голосованя над сим параграфом витягнуть відповідні конвенції.

Що дотичить примусу голосованя, то рускі послы були би за ним, однак єму противлять ся, бо виданє дотичних

постанов має бути поліцене кравовому законодавству і Русини стоять на становищі, що галицкому соймови не повинно ся признавати жідного розширеня компетенції, доки не змінить ся єго нинішний склад. Впрочім є се чисто академічна справа, бо галицкий сойм не ухвалить ніколи сего примусу голосованя. Для Русинів вдаванє ся в справу внесеня Толінгера є зовсім виключене, бо не можуть знати, яке було би відношенє межі Русинами а Поляками по заведеню плуральной системи.

Бесідник вносить до § 3. евенуальне внесенє, на підставі якого галицкі громади, які після послідного спису населеня мають 500 або менше мешканців, можуть на підставі заридженя краввих властей політичних бути злучені з не дальше як на 5 км. віддаленими громадами того самого виборчого округа, аж до найвисшого числа 1500 мешканців в одну виборчу групу. Вкінці заявляє бесідник, що виборча реформа, ухвалена против 8 руских голосів не може бути обовязуючою для 3 мільонів Русинів і може приїде година, в якій сам народ обчислить ся з державою і заступниками люду. (Оплески на руских лавах).

На сїм перервано наради; слідуєчє засіданє нині рано.

Н О В І Н К И

— **Календар.** В середу: руско-кат. *Михайла Архістр.*; римо-кат. Введенє П. Д. М. — В четвер: руско-кат. Онесифора, Теокт.; римо-кат. Киклїї. — В п'ятицю: руско-кат. Ераста, Ореста; римо-кат. Климента.

— **Галицкий сойм** має зібрати ся сего року на три дні: 27, 28. і 29. грудня, а правильна сесия сойму має бути в лютім 1907.

— **Продовженє засіданя виділу Тов-а ім. Котляревского** відбуде ся в четвер днє 22. падолиста с. р. о 7. год. вечером в комнаті тов-а „Руска Бесіда“. Задаля важности точок порядку денного проєсть ся пн. виділових о комплетну участь.

— **Львівський «Сокил»** дуже енергічно забрав ся до праці в цілі призбираня фонду на оплаченє своєї салі в будинку „Двістра“. По двох вечерках відбули ся в тій салі вечерниці з танцями в послідну суботу, а в неділю займаючи виклад про ручні апарати до гашеня огню. Суботнішна вечеринка повела ся дуже гарно. Зібрало ся много гостей, а до танцю стануло 50 і кілька пар. Забава при смичковій оркестрі протягнула ся до самого рана. Гости по дивляли гарну декорацію салі, прибраної елєгантними квітами з „Труду“ і знамениту вентиляцію салі.

Удача першої вечеринки і загальне бажанє гостей спонукали забавову комісію „Сокола“ устроїти в найблизшу суботу ще одну вечеринку з танцями при смичковій оркестрі. Дохід з других вечерниць призначений на будову сокильнї.

— **3 «Основи»**, товариства слухачів політехніки у Львові проєсть нас повістити отже: Сумні і невїдралні відносиня, серед яких борємось о zorganizованє самопомочи для техніків Русинів, не позволяють повести сеї роботи на ширшу скалю. Власними силами не єсьмо в спроможі здобути средства до переведеня тих намірів, а розуміємо добре, що тяжить за нас велика відвічальність за се, о скілько поведемо наперед розпочате діло. Віримо однак, що наша суспільність, яка все оглядаєт ся на на молодіж як на найкрасшій цвіт народа і єго будучу славу, приїде і нам з матеріальною і моральною помочію. Ршилисьмо проте устроїти в днь 1. грудня с. р. в авлі полі-

технічній великий концерт інавгураційний. Хочемо показати як львівській громадї так і позамісцевим, що товариство наше живе і розвиваєсь і заслугує тим самим, щоб єго змагавя підперти. До виконаня програми упростили ми «своїх» — сили ще молоді і сьвіжі, які не заблєстїли ще на небосклоні артистичного сьвіта, але в виконаню своїх точок окажуть ся достойними признаня. Львівчу часть програми виконає скріплений техніками славнозвісний хор «Бандуриста». Сама авля політехнічна прикрашена модерними різьбами і образами Матейка, якраз відповість настроєви хвилі, коли наша публика найдєсь там і своєю скількістю покаже, що вона також підпирє академічні товариства і сьвяткує разом з ними. Вступ на концерт вільний, щоб не класти межі добродійности жертводавців. Близшу програму подамо пізнійше. За Виділ: *Бронислав Бурбела*, голова. *Василь Рижевский*, секретар.

— **Загальне віче учительске у Львові.** Тяжка доля, яка від давних літ гнетє учителів, згромаджує їх всіх під оден прапор, щоби виробити собі раз якісь лївші відносини службові і матеріальні. — Праця деяких одиниць, які старають ся ціле учительство злучити в оден табір, не іде на марно і здаєсь, є близько здійсненя. В посліднім році відбули ся численні довірочні збори учителів в цілім краю, втак відбули ся наради делегатів у Львові і Кракові і ціле учительство прийшло до взаїмного порозуміня і єдности. Всі зрозуміли, що лиш солідарною акцією зможуть щось для себе вибороти. В днєх 28. жовтня і 11. падолиста відбули ся наради делегатів всіх товариств учительских в краю і порішено вибрати спеціальний комітет з 30 членів по половині Поляків і Русинів, який має зняти ся справою поліпшеня платні учительскої і скликаня загального віча учительского. — На посліднім засіданю були присутні делегати всіх товариств учительских в краю і порішено, що загальне віче учительске має відбутися в перших днєх сесії соймової. Позаяк на сїм засіданю не були єще присутні декотрі члени комітету, тому комітет має уконститувати ся доперва на слідуєчїм засіданю, яке відбуде ся в неділю днє 25. падолиста о год. 10. рано, ул. Фридрихів ч. 10.

Позаяк се справа дуже важна і учителі муєть все як слїд приготувити до загального віча учительского і не вільно їм ні одної хвилки бездільно тратити, порішено, що в цілім краю мають відбутися від 25. падолиста до кінця грудня повітові віча на яких має ся обговорити теперішнє матеріальне положенє учителів і ухвалити резолюції, що учителі жадають зрівнаня їх платні з трема найнижшими рангами урядників державних враз з всіма дальшими консеквенціями, які відносять ся до урядників державних. — Доси було так, що сойм вимовляв ся все браком на се відповідних фондів. Се так дійсно не є, бо в 45. ч. «Szkola», подано як найдокладнійше, кілько край видає на платню для учителів і які фонди сойм має на разі до диспозиції а також на будуче. — Центральний комітет організаційний у Львові звиває всіх учителів Русинів, щоби організували повітові віча, лучили ся солідарно з Поляками і переводили повнєше подану резолюцію. Ухвали вічеві мають бути переслані комітету вічевому. Вічевий комітет порішив, що всі учителі без виїмки мають брати участь і своєю численною участію маніфестувати свої жаданя. Всі товариства учительскі по повітах мають вислати на віча своїх референтів і постарати ся, щоби на вічу були присутні послы з сего повіту а також і внішні, щоби они від учителів самих довідали ся про їх матеріальне положенє і аби справедливі жаданя учителів в соймі попірали. — Реферат вічевий має бути опертий на цифрах, які подає ч. 45. «Szkola» орган польского тов-а педаг. а які точно представляють, що лиш від доброї волі і прихильности сойму залеж жигь, аби справедливі жаданя учителів відволити. Доси сойм дуже неприхильно, а навіть ворожо відносив ся до справи учитель-

скої, а як буде в сім році, побачимо. Тож берім ся до діла і не марнуймо ні хвилики дорого часу. Про склад комітету вічевого і адресу подасть ся по уконституваню се є: по 25. с. м.

— Звич. заг. збори „Рускої Бесіди“ в Тернополи“ відбудуть ся в суботу дня 8. грудня о год. 8. вечером в комнатах товариства з отрим порядком: 1) звіт з діяльності виділу за мин. рік, 2) вибір нового виділу, 3) внески членів.

В суботу дня 24. с. м. уряджує тов. „Руска Бесіда“ в Тернополи, по пробі „Бояна“ забаву з танцями. Вступ 1 К, одяг звичайний.

— Красва рада шкільна затвердила в учительськім званю: Людвика Срочинського і Йосифа Прислопского дійсних учителів в І гімна. в Ряшеві і надала їм титул ц. к. професорів; затвердила вибір Григорія Онуфрева учит. 4-кл. школи пол. в виділовою в Бродах на представителя учительського звання до окр. ради шк. в Бродах; іменувала: Волод. Калиновича учит. 6-кл. шк. муж. в Бібрці, Марию Масрову учит. 6 кл. жін. школи в Мостисках, Марию Щербановську учит. 6-кл. жін школи в Рогатині, Володсл. Войтовича учит. 5-кл. муж. шк. в Підгайцях, Ант. Ланового учит. 4-кл. шк. в Бродах, Ол. Станавську учит. 5-кл. шк. в Сколю, а Зоф. Целевичівну учит. 1-кл. шк. в Порохнику.

— Вісти з закорд. України. Товариство „Просвіта“ в Катеринославі потроху ширить свою діяльність. Тяжкі сучасні обставини життя звісно відбивають ся й на діяльності „Просвіти“. Задумала „Просвіта“ відкрити свою книгарню, та вже більш 1½ місяця не розрішають через усякі формальні перешкоди. Поки що діяльність П. найбільш виявляє ся в драматичнім відділі, який що тижня упорядковує усякі вистави. У суботу 10. с. м., сей відділ відіграв звісну драму Кривиницького „Дай серцю волю, заведе в неволю“. Взагалі штука пройшла, як кажуть, гладенько, а публіки було чимало. Дня 11. с. м. о 2. годині виставляли по дуже дешевих цінах (від 7 коп. до 50). Перш усього відіграли жарт в одній дії „Поперед спитай ся, а тоді й лай ся“. Другу частину вистави займали співи і відчитти. На жаль слухачів було мало.

Того самого дня вечером Товариство святкувало пам'ять славного українського байкара Леоніда Глібова. Як звичайно на таких святкуваннях більшість програми цілком має звязок з письменником і його творами. З початку прочитав д. Кузьменко „згадку“ про Л. Глібова. Після короткої житейськи письменника бесідики зупинив ся на самих творах Г—ва, їх значіно для Українців. Цікаве було порівняне байок Г—ва і Крилова. Декілька байок, прикладів — добре виявило, о скільки Глібов більш народній письменник ніж Крилов. Цілком зрозуміло було, о скільки його твори відповідають усім обставинам нашого народнього українського життя а навіть і в тих байках, які по змісту, по думці узяті з других мов: російської, французької і інших. Слухачі дуже дякували прелегентови. Після того йшов жарт в 1 дії Глібова „До мирового“. Під кінець дівертисмент: читанє й співи. Чимало прочитано красних байок Глібова... На жаль на сцені не було бюста, або портрета Глібова, що на таких святках ще більш сприяє відновному настрою слухачів...

Упорядкувати такі свята се дуже гарна думка, бажано тільки, щоби на далі вони мали більш характеру українського святкування. Дуже бажано, щоби на такі свята публіка привчалась ходити в українських убраннях, щоб усе разом виробляло суспільний настрій українського святкування. (За „Р. Кр.“)

— Вибух бомби в церкві св. Петра в Римі. Якось анархістична безбожна рука підложила в неділю пекольну машину під руштоване коло престоло „Altar Navicella“ в церкві св. Петра в Римі. Машина вибухла зі страшним гуком, як в канони, але не зробила ніякої

шкоди, бо се була бляшанка від консерви, набита стрільним порохом і цвяхами, а в близькості вибуху не було людей. Кардинал Мері дель Валь звів про се св. Отця. Поліція взяла ся енергічно до вислідження злочинця, а міністер внутрішних справ назначив 1.000 лір нагороди за викритє злочинця.

— 3 перемискої епархії. З причини резигнації о. Івана Дуркота, пароха в Рихвалді, з наданої йому презенти на парохію Стібно дек. перемиско-заміського уложено нову пропозицію, до котрої прийняті: 1) Михайло Попель (стар.), 2) Іван Сорокевич, 3) Омелян Крайчик, 4) Михайло Демцьо, 5) Алексей Гоцький, 6) Михайло Посікіра. 7) Теодор Дяків. 8) Володимир Вербенець і 9) Михайло Данько.

— Крилошанські відзнаки дістали: Евген Козаневич, парох в Страшевичах, Василь Скобельський, парох в Прусах, Андрій Борисевич, парох в Дрогоші, Омелян Гриневецкий, парох в Смолині, Модест Метелля, парох в Церперові і іменованій тит. радником епископської консисторії — Василь Мисик, парох в Ваньковій іменованій другим орд. шк. комісарем для шкіл ліського деканату на місце увільненого на власну просьбу від того обвязку Юліана Полошиневича, пароха в Середниці. — Увільненє від конкурсового іспиту одержав о. Кароль Федорович, парох у Войславичах. — Правительство предложило дотацию з рел. фонду на дальшай один рік для сотрудників: в Жужелю, Радванцях, Шмиткові. — Речинець до рукоположеня на єреїв установлений на 11. грудня с. р. Поданя належить вносити до 3. грудня.

— Репертуар руского театру в Станиславові. Саяя Тов. Монюшка. Початок точю 7½ вечером.

В середу дня 21. с. м. „Лісова квітка“. конк. ком. в 4 д. Яновскій.

В четвер дня 22. с. м. „Чорноморці“, нар. оп. в 3 д., муз. Лисенка.

В суботу дня 24. с. „Весіле при ліхтарнях“, оп. в 1 д. Офенбах. Закінчить „Запорожець за Дунаєм“. нар. оп. в 3 д. Артемовского. Виступ п. Гаєка і п. Стефанії Чорненко.

В неділю дня 25. с. м. „Гандзя“, істор. др. 5 д. Карпенка Карого.

— Репертуар міського театру у Львові.

Ві второк: „Бокачіо“.

В середу: „Пані Валєвска“, шт. в 5. д.

В четвер: „Бокачіо“.

Телеграми

з дня 20. падолиста 1906.

Відень. Цісар прийме австрійську делегацію в неділю, аби делегаціям і комісіям уможливити сейчас розпочати працю. Бюджетова комісія австрійської делегації буде мати в неділю по полудни засіданє, на яким мін. бар. Еренталь виголосить exposé о заграничній політиці, почім наступить перерва в нарадах бюджетової комісії до 3. грудня.

Відень. Коло польське згодило ся, аби вибори відбували ся в цілій державі в однім дни, а жадало розложєня їх в Галичині на 2 до 3 дни. Президент кабінету і деякі сторонництва пристали на то, а дотичний параграф в проєкті виборчої реформи має бути змінений.

Петербург. Мін. Столипін не дозволив утворити ся на ново партії „кадетів“, бо уважає єї за революційну.

НАРОДНА ГОСТИННИЦА.

(Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали 19. падолиста: др. Юліан Сьокало зі Стрия, о. Йосиф Пелехович з Краминя, Михайло Гриворивич і І. Коников з Києва, о. Евген Рудницький з Добринова, о. Іван Волоєнянський з Краківця, о. Ярема з Болехова, Прокопій Грєвздола з Мельнича.

Вино!

Вино!

Червоне або біле вино,

лагідне, приємне, здорове і природне

34 літрова бочівка franco до кожної стації з 1906. — злр. 10-90, з 1904 — 11-90 злр. Бочілочка 4¼ літрова на пробу нового вина 1-70 злр., старого 1-85 злр.

Столова муштарда французка

5-кльграмова коробка franco 4 злр. Postecolli 75 фляшечок по ¼ клгр. franco 6-78 злр.

Σ. Altnei, Versecz 4. Ungarn.

! Кашель!

Хто на него не звертає бачности грішить проти власного тіла!

КАЙЗЕРА

Грудні-Кармельки

з 3-ма соснами.

Лікарсько випробовані і поручені проти кашлю, хрипки, катару, флегми, закатарєню устної ями.

5120

нот. дол. свідочств. доказує, що они додержують, що прирікають.

Пачка 20 і 40 сотинів.

набувати можна у всіх антиках, дрогуєриях і ліпших корінних торговлях. (2-31)

За певну і добру льокацію поручаємо:

4½% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земського
4% і 4½% листи Банку кравового
4% позичку краву
4% облигації провінційні і всіякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15 до 30. падолиста 1906.

Щоденно о год. 8. вечер представленє.

В неділі і свята 2 представлення о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Позір Соколи і Сокілки! Заведенє фотографічне „Кордиян“ при ул. Академічній 14 жертвує на будову дому „Сокола“ у Львові 10 процент від кожної знимки. Проте звертаємо ся до Вп. Другів і Другиць як також до рускої суспільности, щоби фотографуючи в повисше згаданім заведеню жадали марки і передавали нашому Товариству. Гарзд! — Комітет будови дому „Сокола“ у Львові.